რედაქცია

გოლოვინის პროსპექტზე თ. ივ. მუხრანსკის სახლებ-[illegible] ქვემოთ.

ხელის-მოწერა

მიიღება თვითონ „დროების“ რედაქციაში, ქუთაისში ჭილაძის (გერარდის) წიგნის მაღაზიაში. გარეშე ხელის-მომწერთათვის ადრესი: Въ Тифлисъ, въ редакцію „Дроэба“.

„დროების“ ფასი:

მთელის წლისა . . . 9 მან. ‖ სამის თვისა . . . 3 მან.
ექვსის თვისა . . . 5 მან. ‖ ერთის თვისა . . . 1 მან.

დროება

გამოდის ყოველ-დღე ორშაბათს გარდა

ფასი განცხადებისა

დიდის ასოებით, ასოზე 1 კაპ., [illegible] ასოზე ნახევარი კაპ., [illegible] სტრიქონზე 8 კაპ.

თუ საჭიროება მოითხოვს, რედაქცია გაასწორებს და შეამოკლებს დასაბეჭდად გამოგზავნილ წერილებს. დაუბეჭდელ წერილს რედაქცია ფოსტით გარდაუბრუნებს ავტორს.

განცხადება მიიღება ქართულს, რუსულს და სხვა ენებზედ.

ქუთაისში განცხადება მიიღება ჭილაძის წიგნის მაღაზიაში.

ცალკე ნომერი „დროებისა“ ღირს ერთი შაური.

ყოველ-დღიური გაზეთი

„დროება“

პირველის ივნისიდამ წლის დამლევამდინ ღირს ექვსი მანეთი.

ადრესი: Тифлисъ, редакція „Дроэба“.

ქართველ ქალებისაგან ნათარგმნი

მოთხრობანი

წიგნი მეორე.

ისყიდება ტფილისში: შავერდოვთან, ჩარკვიანთან და ბრიქუროვის წიგნის მაღაზიაში (ბაღის პირ-და-პირ).

ქუთაისში: ჭილაძის და ნიკოლაძის მაღაზიაში.

გორში: მ. ქერესელიძესთან.

ტელეგრამმა

(„ჩრდილო-რუსის ტელეგრაფის სააგენტოსი“)

პეტერბურღი, 14 ივნისს. ახლად-მიცვალებულს მოსკოვის მიტროპოლიტს დაასაფლავებენ 15 ივნისს ტროიცის ლავრის მიძინების სობოროში.

პეტერბურღის ბირჟა, 14 ივნისს.

ბანკის ბილეთები:	მან.	კაპ.
პირველი გამოცემისა —	93	75
მეორესი — — — —	90	50
მესამესი — — — —	90	37
მეოთხესი — — —	90	25
მეხუთესი — — —	90	12
აღმოსავლეთის პირვ. —	89	12½
აღმოსავლეთის მეორე	89	„
აღმოსავლეთის მესამე	89	25
ოქრო, ½ იმპერიალი	8	21

შინაგანის 5% სესხი ბილეთები:

პირველი სესხის — —	217	25
მეორე სესხის — —	210	50

100 მანეთი ღირს:

ლონდონი —	24—21	პენსი
ჰამბურღი —	205—75	ცენტი
პარიჟი — —	253— „	სანტიმი
ბერლინი —	„ — „	პფენიგი

ქუთათური ამბები

(გაგრძელება*)

თ. ს. გ. წერეთლის კანდიდატურა გუბ. თავად-აზნაურთ წინამძღოლობაზე და მისი ზედი-ზედ გამარჯვება.

გუბერნ. თავად-აზნაურთა ღირსეულის წინამძღოლის ყოლება იმისთანა საჭიროებად შეიქნა ამ უკანასკნელ წლებში, რომ ჩვენს საზოგადოებას ძვალსა და რბილში გაუჯდა ამ საჭიროების ნამდვილი მნიშვნელობა; ის გრძნობდა და გრძნობს, რომ წინამძღოლს თავად-აზნაურობისას, მეტადრე მთელი იმერისას, უნდა ჰქონდეს მოწინავე აზრი, რომელიც თანა-მსრბოლია ცოდნა-განათლებისა; ის გრძნობდა და გრძნობს, რომ წარმომადგენელი ქართველ თავად-აზნაურობის ნაწილისა უნდა იყოს ქართველობის ბეჭედ-სმული, ... და ყოველთა და ყოვლის წინაშე დაქცეული იმის ღირსების და უფლებისა, ყოველთა და ყოვლის წინაშე მეოხი და ვექილი იმისი საჭიროებისა და მოთხოვნილებათა...

საზოგადოებას, ანუ იმის უკეთესს ნაწილს მაინც, რომ ჰქონდეს წინამძღოლთ არჩევის უფლება, ამდენ ხანს ჩვენ მართლა-და ღირსეული მარშლები გვეყოლებოდა; მაგრამ, ჩვენდა საუბედუროდ, ეს უფლება ჯერ-ჯერობით აქვს მხოლოდ ჩინოვნებს, რომელთა უმრავლესობისათვის ღმერთს არ მიუნიჭებია იმდენი გონიერება, რომ შეიგნონ დროთა-ვითარების საჭიროება, ამჯობინონ უსარგებლო კაცის სადილ-ვახშამს ქვეყნის ერთგულის სწავლა და გონიერება . . . . ამ სხვა-და-სხვა ნაირის თვისებისანი არიან დღეს ჩვენი საზოგადოება და მეკენჭენი. ეს რომ ნამდვილი ფაქტია, ცხადად დაამტკიცა თ. სიმონ წერეთლის კანდიდატურამ გუბერნ. თავად-აზნაურთა წინამძღოლობაზე და იმ ზედი-ზედ გამარჯვებამ, რომელიც ამ კანდიდატურას ჰქონდა გამოცხადების დღიდამ იუდას აღმომჩენელ ცხრა ივნისამდე...

ჩვენი გაზეთის მკითხველს ემახსოვრება სააზნაურო ბანკის კრებაზე, 22 მაისს წარმოთქმულნი სიტყვები თ.თ. მ. და ან. ლორთქიფანიძეთა, მღ. მიქელაძისა და ბ. ლოლუასი, რომელნიც ჰქადაგებენ კარგს, ნასწავლს, მტკიცე ხასიათის კაცს მოითხოვს ეხლანდელი დრო გუბ. თავად-აზნ. წინამძღოლადო; ჩვენც ამისთანა კაცის არჩევა მოვიწადინეთ და გთხოვთ თქვენ მისთვის ჯამაგირის დანიშვნით ხელი მოგვიმართეთო...

მაგრამ ბანკის კრებამ, რომელშიაც ხმა აქვს აზნაურს და არა ჩინოვნებს, სამას-ოც-და-ექვსი ხმის უმრავლესობით წინააღმდეგ ას-თერთმეტისა გარდაწყვიტა წელიწადში 3,000 მან. ძღვევა, თუ კარგი და ნასწავლი წინამძღოლი იქნება ამორჩეულიო (იხილე „დროება“ მე-111 №). ამ გარდაწყვეტილებით სამას-ოც-და-ექვსმა თავად-აზნაურმა მხარი დაუჭირა თ. სიმონ წერეთლის კანდიდატურას, რომელიც თუმც ოფიციალურად არა, მაგრამ კერძო საუბრებში კი იქვე იქმნა გამოცხადებული.

ეს იყო პირველი ბრწყინვალე და დიდის ამბით გამარჯვება სიმონ წერეთლის დასისა . . . . ეს იყო დღესასწაული ზნეობითი ძალისა, გამარჯვება გონიერებისა უგნურობის სტიქიონზედ...

თავად-აზნაურობის საგუბერნიო კრების გახსნისათანავე, პირველ დღიდამ უკანასკნელამდე ყველა, ვინც კი სცოცხლობდა ზნეობით და გრძნობდა ქართველურის გულით — ეკერძებოდა სულითა და გულით ხსენებულს კანდიდატურას, რომლის გულისთვის მეკენჭეთ სიაში ჩაიწერა კაი ძალი ნასწავლი ახალ-გაზდობა; თუმცა მსურველი კიდევ უფრო ბევრი იყო, მაგრამ, ვერ მოასწრეს ჩვენდა საუბედუროდ, მაშინ, როდესაც მოუკუდმართეთა სიები უკვე შევსებულ იყო და მონოგრაფი, ვინც კი მოეძებნებოდათ....

*) „დროება“, № 120.

„დროების“ ფელეტონი, 16 ივნისი.

შეხტი, ბიჭო!

[illegible]-ხელი ბიჭი იყავ, შენ ხელთ იყო არე-მარე,
[illegible]ჯელ სისხლი დაათხიე, მწუხარების ოფლი ღვარე;
[illegible] იყო!... ბნელი იყო, არსაით სჩანდა შენთვის მთვარე.
[illegible] ხომ ხედავ ცისკრის ვარსკვლავს? შეხტი, ბიჭო... გაიხარე.

—

[illegible]ნ მშიერი, ხან მწყურვალი, ზოგჯერ სულ არავრის მქონე,
[illegible]ული საკიცინოთ, შენით იყავ თავ-მომწონე;
[illegible]ათ მგლით დაჩხვლეტილი, თავი არვის დაუმონე!...
[illegible]თად ლომ-კაცი ხარ, საიმედოთ გერჩის ღონე.
[illegible] თუმცა თმა აგიჭრელდა და წელშიდაც გაიხარე.
[illegible] მაინც ერთი კიდევ შეხტი, ბიჭო!... გაიხარე!..

—

ვიცით, ცისკარს რომ მოჰყვება თანვე სრული გათენება!
ეს ბუნების კანონია, უტყუარი მისი მცნება!...

. . . .

შენი გულის საწადელი... შენ რომ გიყვარს, ის... ის მხარე.
მაშ კი გმართებს სიხარული, შეხტი და ჩვენც გაგვახარე!

აკაკი.

კარგი და ცუდი კახეთისა

(დასასრული*)

აილეთ უფრო უარესი საქმეები სოფ. ართანის მღვდლისა.

მთელი თვეები ისე გადის, რომ ხალხმა წირვა არ იცის; შეხვალ ეკლესიებში, ყველგან საშინელი ბინძურებაა. რამდენიმე მაგალითი იყო, რომ იქაურმა მღვდელმა მკვდარი არ დამარხა და ანუ ნახევარ გზამდის გააცილებს განსვენებულს, შემდეგ მიაყრის კუბოს გზაზე მოხვეჭილს მიწას, კუბოს სასაფლაოსაკენ გაისტუმრებს და თითონ კი შინ დაბრუნდება. საწყალნი გლეხნი, სარწმუნოებით სავსენი, დაღონებულნი და გულ-დახოცილნი უმღვდელოდ ასაფლავებენ. ამას წინეთ ერთს გლეხს ვიღაც მოუკვდა. გაუგზავნა მღვდელს კაცები, მობრძანდი, შენი ჭირიმე, მკვდარი დამიმარხეო. მაგრამ თქვენც არ მომიკვდეთ: როგორც მე და შენ, მკითხველო, არ დავძრილვართ ამ საქმისათვის ადგილიდამ, ისე პატიოსანი მამა არ დაიძრა. გაგზავნა მეორედ, მესამედ, მეოთხედ, ოთხჯერვე მოუვიდა უარი... აილეს და უმღვდლოდ დამარხეს.

ორი დღის შემდეგ ამავე გლეხის კარზედ იძახის ეს მღვდელი:—სასაფლაოზედ ვიყავი და თქვენს მკვდარზედ ბული ლოცვები და წესები ავასრულეო, ორი მანეთი მერგება გასამრჯელო, გამოიტანეო...

მგონია არც ამას ეჭირება განმარტება!...

აილეთ ყველა თქმულზე ასჯერ უფრო გულ-საკლავი ნაქმარები და თუ გნებავთ მანქანებიც. დღეის შემდეგ საქვეყნოდ გამჟღავნებულ უნდა იქმნენ ბოროტთა და მლიქვნელთა ღვაწლნი. ქვემოდ მოყვანილის პირის დამამხობელს მოქმედებას ერთხელ და სამუდამოდ უნდა ბოლო მოეღოს და ჩვენც ყოვლის დაურიდებლად ვამჟღავნებთ მათ. დრო არის, ყველამ თვალით იხილოს და ყურით ისმინოს, რომ ქვემოდ მოყვანილი გვამის მსგავსნი პირნი, მას ატყუებენ, თვალს უბმენ და იმ დროს, როდესაც ერთი რომელიმე წვრიმალი საქმით თუნდა ვსთქვათ ორიოდე სტატიის დაწერით) ჭეშმარიტ მამულის-შვილობას ისაკუთრებენ, იმავე დროს, იგინი საშინელის სიბრაზით და მანქანებით ძირს

*) იხ. „დროება“ № 101.

მთელი კრების განმავლობაში მუდამ დღე აუარებელი ხალხი ესწრებოდა სხდომებს და სახლში რომ ვერ ეტეოდნენ, ბაღში და რიონის პირად ყურყუტებდნენ; მათი უგულითადესი ნატვრა იყო სიმონ წერეთლის გამარჯვება; ამ ერთს სურვილზე ერთდებოდა გული მოქალაქისა და საგანგებოდ ჩამოსულ სოფლელის, გიმნაზიელისა და მხედარის...

მართლაც, ყოველივე ის განაჩენი საზოგადო საჭიროებაზე, რომელიც წინა წერილში მოვიყვანეთ, დადგენილ იქმნა ამ დასისა და მისს მომხრეთა ზედ-გავლენით; ორი დღე გრძელდებოდა ამ განაჩენების მიღება და ორივე დღის განმავლობაში ჰაერში ტრიალებდა მოწალმართეთ გამარჯვების სუნი.

მეოთხე დღეს (7 ივნისს) უნდა ყოფილიყო მაზრების თავად-აზნაურთა წინამძღოლთა არჩევანი. ეს დღე ყველასაგან აღიარებულ იყო „დიდ-ბრძოლის“ დღეთ, რომლის შედეგით წინათ წინასწარ გარდაწყდებოდა გუბერნიის წინამძღოლის კენჭის ყრაში ვინ გაიმარჯვებდა.

ნახევარი ნივთიერი შეძლება . . . . „საკენჭაოდ“ დამზადებულისა შორაპნის მეკენჭეებში დაატრიალეს, რადგანც ამ მაზრაში უნდა ეყარა ჯერ კენჭი ს. წერეთელს, და მოწინაალმდეგეთ იქვე სურდათ მის ჩაშავება. მაგრამ ვერავითარ განქანებამ ვერ გასჭრა შორაპნელთ უმრავლესობაში. „მოწალმართე“ დასმა ზავი შეჰკრა თ. ალ. ბაგრატიანთან, რომელსაც ჰსურდა შორაპნის თავ.-აზნაურთა წინამძღოლობა, და უყარეს წინამძღოლობაზე, ს. წერეთელს (რომელსაც გუბერნიაში კენჭის ყრის შემდეგ უარი უნდა ეთქვა ამ თანამდებობაზე) და თ. ალ. ბაგრატიანს წინამძღოლობის კანდიდატობაზე (პირველის უარის შემდეგ ეს დარჩებოდა წინამძღომლად). ძველი მარშალიც თ. სიკო წერეთელი . . . . აგრეთვე ჰყრილობდა კენჭს. გათავდა კენჭების ჩაგდება და შეუდგნენ თვლას: გაშავდა სიკო წერეთელი (22 შავი 21 თეთრი) გათეთრდა სიმონ წერეთელი (23 თეთრი 20 შავი) სწორედ იმდენი კენჭით, რამდენიც მოელოდნენ წინასწარ გამოანგარიშებით, და ამორჩეული იქმნენ დიდი-უმრავლესობით მაზრ. წინ. კანდიდატად თ. ალ. ბაგრატიონი.

იმათ დღეს სხვა მაზრებში იგივე მარშლები დარჩნენ. ეს მოასწავლებდა „მოწალმართე“ დასის სრულს გამარჯვებას. ის ერთხმივი „ბრავო“, რომელიც დასძახა ეზოში და ქუჩებში ხალხმა სიმონ წერეთლის გათეთრებისთანავე თავის ბედის გლოვის ზარად მოესმა „მოუკულმართეთა“ კერას თ. ნ. წ—ს...

გუბერნიის მარშლის კენჭის-ყრა გადიდვა მეორე დღისთვის სამშაბათისათვის. ძველი გონიერი და მიუსყიდველ პატიოსნების მქონე კაცი სიამოვნებით დაბრუნდა სახლში, მაგრამ ყველანი ამბობდნენ, რომ ამაღამ იქნება რაც ცდა და ქრთამების დარიგება „მოუკუღმართეთა“ პლანებისამებრ. „ჰნახოს სიმონ წერეთლის პარტიამ რამდენი კაცები ამოვგლიჯოთ მათ რაზმებიდამო“—იკვეხიდნენ თ. ნ. წ. კამერ-ლაქიები...

(გაგრძელება)

დღიური

თითქმის მთელი ეს უკანასკნელი კვირა ჩვენს ქალაქში ორი კაცის სახელი მაისმის: ბლდანელი და ღოღაძე! ღოღაძე და ბლდანელი! ამ ორი ფალავნის შეტაკების მოლოდინით აღელვებულმა ხალხმა გუშინწინ ორშაბათს საღამოს დაიმშვიდა გული: ერთი ამ ორ გმირთაგანი დამარცხდა, მეორეს დარჩა პირველ მოჭიდავის სახელი. მაგრამ თავიდამ დავიწყოთ.

ორი-სამი თვეა, რაც პირველად გაითქვა ბლდანელის სახელი. ამ ხნის განმავლობაში, რაც კი ჩვენში საუკეთესო მოჭიდავეები იყო, ყველა დაამარცხა, გალახა. ელიოზოვი, თიონელი, ძახელი, რენელი, სისკა ავლაბრელი—ჭიდაობის უსტაბაშები—დღეს აღარ იხსენებიან; ამათ გარდა ათიოდ სხვაც გალახა სულ ამავე ბლდანელმა.

ამბობდნენ, ამის ტოლი მოჭიდავე საქართველოში ახლა აღარ მოიპოვებაო.

ამ დროს საიდგამღაც იყო გაისმა ღოღაძის სახელი.-თუ მოერევა ის, თორემ სხვა იმედი არ არის, ხაზამბარელობას დაიმკვიდრებსო.

ჩამოიყვანეს ეს ღოღაძეც. პირველი შეტაკება გასულ შაბათს მოხდა დიდუბეში. მაგრამ არც-ერთის მხრით არ დარჩენილა გამარჯვება. მხოლოდ საზოგადო აზრი კი ის იყო, რომ ღოღაძემ თუმცა კი ვერ დასცა, მაგრამ დაძლევით დასძლია ბლდანელიო.

რადგან პირველი ჭიდილი არაფრით გათავდა, მეორეჯერ გუშინწინ ორშაბათს, უნდა შებმულიყვნენ და ვინც დასძლევდა, დაფნის გვირგვინი და პირველობა იმისი იქნებოდა. საღამოს ხუთი საათიდამ დიდ-უბის მინდორი გაივსო ცხენოსნებით, ფაიტონებით, დროგებით და უანგარიშო ქვევითა ხალხით. პოლიციმეისტერი თავის მოხელეებით ციბრუტივით დატრიალებდნენ, წრეს აკეთებდნენ. შვიდ საათზე ყველაფერი მზათ იყო: მშვენიერ სურათს წარმოადგენდა დიდი, უშველებელი წრე, მწვანე მინდორზე გარშემო მუხლ-მოკეცილი ხალხი, შემდეგ ფეხზე მდგომნი, ამათ უკან ფაეტონებზე და დროგებზე, კიბეებზე მდგომი ხალხი. წრეს შიგნით მხოლოდ წარჩინებული ქართველი თავადიშვილები, რამდენიმე ღენერლები, კნეინები და დიდ-ძალი ყმაწვილ-კაცობა.

დაუკრეს ჭიდილის ზურნა. ხალხში მოძრაობა შეიქნა. ცოტა ხანს, წრეში, ფალავნებმა [illegible] გაცხარებულნი [illegible] ჩოხ... თაობაზედ. ბოლოს მორიგდნენ. ხ... ახლად დაჰკრა ზურნამ და ხელ... ლად აღელდა ხალხი.

ერთის მხრიდგამ გამოვიდა ღოღ... მეორედგან ბლდანელი. სასიამოვ... იყო ამათი დანახვა. ღოღაძე ის... ზორბა ვინმეა, ისეთი გულ-მკერ... პატრონი და ისეთის თამამის, გამ... დაობის შეხედულობით გამოდის მ... დანზე, რომ გგონია შესჭამს თა... მოპირდაპირესო. ბლდანელს თა... ჩვეულებრივი სითამამე და სიხალ... არ ატყვია; არც შეხტა გამოსვლ... თანავე, არც შეითამაშა.

ორივე დინჯად უახლოვდება ერ... მანეთს. ბლდანელს თავი ძირს და... წევია ხელები წინ. ღოღაძე პირ-... პირ, თავ-აღერილი, თამამად მოდ... ეტყობა, თავის-თავის იმედი აქ... პირველად ეს მიუახლოვდა და მოი... დომა ხელი ჩაევლო ბლდნელისათ... ჩოხაში, აიცდინა. მეორედ მოინ... მა, კიდევ დაუსხლტა ხელიდამ, მე... მედ—იგივე. ეტყობოდა, რომ ამ ... რემოებამ ის მოთმინებიდამ გამოიყ... ნა.

ხუთი ათასზე მეტი ხალხი, მხე... ველობად გადაქცეული, სულ-გან... ბული შესცქერებია ამ სურათს.

უეცრად, თვალმა ვერც კი მოასწ... რო აქის შეხედვას, ბლდანელმა ორ... ვე ხელი ჩასჭიდა თავის მოწინაა... დეგეს. სანამ ეს მოწინაალმდეგე ხე... ლის წავლებას მოაწრობდა, ჩაუჩო... ქა, მოიდვა ეს ამოდენა კაცი ზურ... ზე, კისრით წამოიღო და მთელ... ზურგით, პირ-აღმა გაშხლართა მი... ზე...

ყველა ამას სწორედ იმდენი დრო მოუნდა, რამდენიც თვალის დახამხამებას მოუნდება ხოლმე. ასე რომ ბევრმა ვერც კი მოისაზრა—სიზმა...

უთხრიან ყოველს ჩვენს წმინდა ლტოლვას, მიზანს, რწმენას და სხვ.

ფრიად ვწუხვარ, რომ დღეს ამდენ ცოდვათა გმირად გამოდის თელავის სასულიერო სასწავლებლის ზედამხედველი, მაგრამ ვიმეორებ, რომ დრო დაითრგუნოს ყოველი ბოროტება, საქმით თუ არა სიტყვით მაინც. ვკითხავთ ბატონს ზედამხედველს:

ა) რით ავლსნათ, ის მთელს საქართველოში მოუვლინებელი მოვლენა, რომ სასწავლებლის სამმართველო შესდგება იმ გვარი პირებისაგან, როგორებისაგანაც იგი მხოლოდ თქვენის განმგეობის ქვეშ არის შედგენილი? სად გინახავთ და სად გაგიგონიათ, რომ: თავმჯდომარედ სიძე იყოს: (ესე იგი თქვენ) და ინსპექტორად სიმამრი; წევრები სამმართველოსი: ერთი, ინსპექტორის ქვისლი იყოს; მეორე თქვენი სიძე; მესამე ღვიძლი შვილი და მეოთხე, სეკრეტარი, თქვენი ნათლიმამა?!

ბ) რით ავლსნათ ის დაუჯერებელი ამბავი, რომ თქვენ დაბეზღება გაგიგზავნიათ ერთს მასწავლებელთაგანზე, რომელიც ამ ოთხი წლის განმავლობაში თქვენი და საზოგადოდ ყველა მცნობის თვალში იყო სამაგალითო მასწავლებელი ქართულის ენისა და გალობისა?

გ) რით ავლსნათ უფრო დაუჯერებელი ამბავი, რომ თქვენ სასტიკად აღუკრძალეთ ქართულის ენის მასწავლებელს საქართველოს ისტორიის სწავლება, როდესაც ამ რამდენიმე წლის განმავალობაში იგი ყოვლის დაუბრკოლებლად ასწავლიდა ამ საგანსა?

დ) რით ავლსნათ კიდევ უფრო დაუჯერებელი ამბავი, რომ თქვენ გითქვამსთ მოსწავლეთათვის: „—რას იხეთქავთ თავსა: ქართული ისტორიის შესწავლა და ქართული ენის სწავლა რას გამოგადგებათო“?

ე) რით ავლსნათ ის შესაზარი ამბავი, რომელიც თქვენ მოსწავლეთაგან არის გავრცელებული თელავში, რომ თქვენ ცემით ჰხოცავთ მოსწავლეებს და ერთისათვის (ბოგნიევისთვის) ისე შემოგიკრავთ საფეთქელში, რომ ყმაწვილი იქვე დაცემულა და მერმე კიდევ გვერდში წიხლი გიზელიათ?

ვ) რით ავლსნათ, რომ ეს რამოდენიმე წელიწადია, რაც თელავის საზოგადოებამ ამოგირჩიათ თქვენ იმ მომქმედ კომიტეტის თავსმჯდომარედ, რომელსაც უნდა დაეფუძნა საამხანაგო დეპო და თქვენ ჯერ აქამომდე ერთხელაც ამხანაგთა კრება არ მოახდინეთ, თუმცა ზოგიერთებს ეს მრავალჯერ უთქვამსთ თქვენთვის? სხვას მაინც გარდაეცით, თუ თქვენ ვერ გითავენიათ საქმე!..

მგონია, მკითხველო, არც ამ უკანასკნელს უნარებს ეჭირება განმარტება; მაგრამ გული არ მიძლებს, არ უთხრა ყველა ამათ: „ბოროტნო! თუ თქვენ ხართ ბოროტნი, ხალხს და მოზარდ თაობას რაღათ გვიბორო... ტებთ? თუ თქვენ აგიღიათ ხელი სი... მართლეზე და პატიოსნებაზე, ხალხ... რაღათ გვირღვევთ და გვისპობთ ... განმამშვენიერებელს ადამიანის თვი... სებებს! როგორც ჩვენი მაცხოვ... სჯულის და ხელობის წარმომადგ... ნელებს, რატომ მუდამ არ გახსოვთ მისი, რისხვით სავსე სიტყვები: „ვა... მას, ვისგან მოვიდეს საცთური! უმ... ვილეს არს მისა, უკეთუმცა ლოდ... ვირით სარქველსა ზედა-ედვა ქედ... მისსა და შთავრდომილ-იყო ზღვა... ვიდრე არა დაბრკოლებად ერთსა ამა... მცირეთაგანსა“. მართალია ქრისტე მაცხოვარი ეხლაც, როდესაც იტყო... და: „სამკალი ფრიად არს, ხოლო მუშაკნი მცირედ. ევედრენით უფალსა სამკალისასა, რათა გამოავლინეს მუშა... მედნი სამკალსა თვისსა“.

გასთ-გასთსი.

30 მაისი.

...მოეჩვენა ეს უეცარი მოვლენა, ...თუ ცხადში.

...მ წამსვე იგრიალა ხალხმა, მივარ-...ნენ, გააშველეს. ბლდანელს კოც-... „გარაქალა, ბიჭო!“ ოც თუმანზე ...ი. შეწუხებულს ლოლაძეს არაფე-... მხოლოდ ხალხში აქა-იქ გაის-...ოდა.

—ასუსუს, რა ბიჭი გააფუჭა ამ ...მა ბლდნელმა! გათავდა, ამის მა-...ევი დღეს ღარავინ არისო“!

...ამბობენ ამასაც, რომ ამ დღეს ...ლამე ძალიან ნასომი იყოვო.

* *

...ამ დღეებში გამოვიდა ერთად „ივე-...რია“ მეოთხე და მეხუთე (აპრილისა ...მაისის) წიგნი, რომლის შინაარსი ...შემდეგია:

„ისტორიული სურათები“ მლ. დი-...რი ჯანაშვილისა, „ხუთი ჯერეთ ...დაბეჭდილი ლექსი ნიკ. ბარათა-...შვილისა“ „ჟუკოვსკიდამ“ ლექსი—თ. ...ორბელიანისა, „ციხე შიგნიდამ ...ნახილი“—რომანი, „თინიას მამი-...—ლექსი თ. რაფ. ერისთვისა, „...თი სოფლის ცხოვრებიდამ“—...ლექსი მისივე, „ახალ-გაზდობის მიმარ-...თულებაზედ“—ნიკ. ხუდადოვისა, ...—ლექსი ვ. ო—სა, „აღდგომა“ —ლექსი სილოვანისა, „წერილი ივ-... ხეობიდამ“—ა. ჭავთელისა, „ნა-...ლი და გაგონილი“, „შინაური მი-...მოხილვა“, „რა უნდა იყოს სიტყვის ...?“—დავ. თარხნიშვილისა, გან-...ცხადებანი.

* *

...შესწორება. ჩვენის გაზეთის გუშინ-...ლელ ნომრის ტელეგრამმები შეცდო-...თ იყო მოხსენებული, რომ „რუსკი ...კურიერში“ „პროფესორის“ მოთხოვ-...ნილებითო „და სხვ. უნდა იყოს „...პროკურორის“ მოთხოვნილებით.

—

ტაქსის

...ფასები ხორაგეულებზე, რომელნიც ...იყიდებიან ტფილისის ბაზრებში, ...ბში და დარტარებაში 16 ივნისიდამ ...ივნისამდის.

...გამომცხვარი პური: ხორბლის ფქვილის

...პირველის ხარისხის		—1 გირ.	$5^1/_2$
...მეორის	„	—1 გირ.	$3^1/_2$
...მესამის	„	—1 გირ.	—

...ფქვილ. თორნეში გამომცხვარი:

...პირველის ხარისხის		—1 გირ.	6 კ.
...მეორის	„	—1 გირ.	4 კ.

ჯვარის-მამის პური:

...პირველ ხარის. ლავაში		1 გირ.	$6^1/_2$
...მეორის	„ „	—1 გირ.	$5^1/_2$
...მესამის	„ „	—1 გირ.	5 კ.

ძროხის ხორცი:

...პირველის ხარისხის		—1 გირ.	10 კ.
...მეორის	„	—1 გირ.	8 კ.
...ნუკი	— —	—1 გირ.	15 კ.
...ცხვრის	ხორცი	—1 გირ.	9 კ.

ღორის ხორცი:

...პირველი ხარისხის		—1 გირ.	— კ.
...მეორის	„	—1 გირ.	— კ.

ქართული ისტორია*)

IX

წმინდა ნინო.

საქართველოს განმანათლებელს ჩვენი მატიანე უწოდს ნინოდ. იყო—იტყვის ქართლის ცხოვრება „კაპადოკის ქალაქით“, თუმცა ამასთანავე არ გვიჩვენებს იმის ტომ-ნათესაობას. ნინოს მამათ იცნობება „კაცი ვინმე მთავარი სახელით ზაბულონ“; დედათ-სარა, დის-წული იერუსალიმის პატრიარქისა იობენალისა. ნინოს ნათესავათ ჰხდიან თვით გიორგი მთავარ-მოწამეს, რომელიც ამ მიზეზის გამო ჩვენ ტომში ძველი დროდამვე დიდათ პატივცემულია და გერბათ მიღებული. ნინოს გარდა იმის მშობლებს სხვა შვილი არა ჰყვანდათ და ნინო დედამ აღზარდა გლახაკთ მსახურებაში და როდესაც ის შეიქნა თორმეტის წლისა იმისმა მშობლებმა გაყიდეს თავისი მონაგები და გადასახლდნენ იერუსალიმში. ნინო ყმაწვილობითვე დაადგა ქრისტეს სარწმუნოების გავრცელებას. იერუსალიმიდამ ნინო გავიდა ახალ რომში ანუ კონსტანტინეპოლში და აქ დაიბინავა დედათ მონასტერში, სადაც ცხოვრობდნენ „დედოფალი ვინმე და ტომი სომეხთა მეფეთა რიფსიმე და იმისი დედა-მძუძე გაიანე“. ნინომ დაჰყო აქ ორი წელი და „ნათელ-სცა რიფსიმეს, გაიანეს და სხვათა და იმის სახლეულთა, რიცხვით ორმოც-და-ათთა“. კეისარს (დიოკლიტანეს) შეესმა რიფსიმეს მშვენიერება და ისურვა იმასთან შეუღლება. რიფსიმე და სხვანი დედანი ფარულათ განივლტნენ და შევიდნენ სომხეთის სატახტო ქალაქში ღვინში, აქ დაესახლნენ და იკვებებოდნენ თავიანთის ნაწარმოების ვაჭრობით. კეისარმა სცნა რა რიფსიმეს ყოფნა სომხეთში, მოსთხოვა ისა ტირდატ მეფეს. ტირდატმა გამოსძებნა რიფსიმე და თვითონ ისურვა იმისი შერთვა. რიფსიმე ურჩ-ექმნა და ამის გამო „იწამა როგორც თვით რიფსიმე, აგრეთვე გაიანეცა და სხვანი მრავალნი მათთანანი, ვითარცა წერილ არს, იტყვის ქართლის ცხოვრება, წიგნსა მას წამებისა მათისასა, მოქცევასა შინა სომეხთასა“; ეს წიგნი არის აგათანგის ისტორია. ამ წიგნის გარდამოცემა დიოკლიტიანისი და რიფსიმეზე და უკანასკნელის წამება ტირდატისაგან უნდა იყოს გადაკეთებული ლაკტანციას ნაამბი დიოკლიტიანის ქალზე ვალერიაზე, რომელთაც ლიცინიუსის სიყვარული უარ-ჰყო და შეეხიზნა მაქსიმიანს. მაქსიმიანმა თვითონ მოინდომა იმისი შერთვა, მაგრამ ვერც იმან შეისრულა თავისი სურვილი და ვალერი დევნული ბოლოს დედითურთ დასჯილ იქნა სიკვდილით (*Langlois, Collection des histor, armen., t. I, p. 137, n. 1*). დანაშთენნი, იმათ შორის ნინო დაიმალნენ და ივლტოდნენ. ნინოს მოესმა ხმა: „აღზდეგ და ვიდოდე ჩრდილოთ კერძო, სადა იგი ფრიად არს სამკალი, ხოლო მუშაკ ყოვლად არა“. ნინო შეუდგა გზასა და მივიდა ორბანთად, სომხეთისავე საზღვარში და აქ იმან დაიზამთრა „ქირთა შინა მრავალთა“. ზაფხულს ნინო ისევ გაემგზავრა და ჯავახეთში მიადგა ტბასა დიდსა ფარავნისას. ნინო იკვებებოდა საზრდელით, რომელსაც უცხოთ და მგზავრთ გამოსთხოვდა. იმისი სათული იყო ხშირათ ქვის ლოდი; თავ-შესაფარი თვით ბუნება: საზნახელი, მაყვლის ქოჩი და სხ. თავის მოგზაურობაში ნინო მსვლელობდა მარტოთ და „ნახვიდა ქირთა დიდთა გზათაგან და შიშთა დიდთა მხეცთაგან“. ფარავანიდამ ნინო მიჰყვა მდინარე მტკვარს და შევიდა ურბნისის ქალაქში, სადაც დაჰყო ერთი თვე და ურიათ-უბნის ურიებისებ საულის ენით გამოჰკითხავდა ქვეყნის გარემოებას. აქიდამ ნინო შევიდა მცხეთაში. აქ „დაისადგურა წიალ მოგვთა, ხიდსა მას ზედა, სადა იხილა მოგობა ცეცხლის-მსახურთა მათ ერთა“. ის შეიხიზნა მეფის „სამოთხის“ მცველის ცოლმა სახელით ანასტასიოს, რომელთაც დაჰყო ცხრა თვე. შემდეგ ნინომ ჰპოვა ქალაქის ზღუდის გარე „ქოხი ერთ ბრწმალი, სახედ ტალავარისა მცირისა, მაყვალთა მიერ შემზადებული და ჰყო იგი საყოფელად თვისად და აღმართა მუნ შინა ჯვარი მის მიერ შემზადებული ნასხლევთაგან ვაზთასა, რომლისა წინაშე განათევნ იგი ღამესა მარადის მღვიძარებითა და აგრეთვე შეალამებს დღეთა დაუცხრომელად ლოცვითა, მარხვითა და ვედრებითა“. მოსე ხორენელის სიტყვით, „ნუნე იყო ერთი გაფანტულია მეგობართაგანი წმ. რიფსიმესი. ნუნეს ემოსა ლიტონი სამოსელი. ის იყო უცხო სოფელში, განშორებული ყოვლისავე სოფლეულისა, მიმსჭვალული ჯვარისა, გართული დღე-ყოველ სიკვდილში, აღმსარებელი სიტყვით სიტყვისა ღვთისა და დაგვირგვინებული თუმცალა სისხლის გვირგვინით. ვამბობ და ვიტყვი—განაგრძობს მოსე,—რომ ნუნე შეიქნა მოციქულ“. ურის მღვდელი აბიათარი, ქალი იმისი სიდონია და სხვანიცა დედანი რიცხვით ექვსნი, შეიქნენ ფარულნი ნინოს მოწაფენი. ნინომ განთავისუფლა მრავალნი მძიმე სნეულთაგან შეპყრობილნი, და სამის წლის განმავლობაში დაიმოწაფა მრავალნი. სხვათა შორის ნინომ განკურნა მოგვი მთავარი სპარსი და აგრეთვე დედოფალი ნანა რომლის კურნება ვერვინ შესძლო და რომელიც შეიქნა „მორწმუნე და იცნა ღმერთი ჭეშმარიტი“. მაშინ განკვირვებულმა მირიან მეფემ იყო გამოძიება ნინოს სწავლისა „ური-ყოფილის აბიათარისაგან“, რადგანაც, ქართლის ცხოვრების თქმით, „აქვნა მას სურვილი ქრისტეს სჯულისა, ამისთვის რომელ ესმოდეს მრავალნი საწაულნი ქრისტეს მიერნი საბერძნეთით და სომხეთით და არად დაბრკოლებდა ქადაგებასა ნინოსსა და მოწაფეთა მისთა“.

ერთ ზაფხულის დღეს, ივლისშ. მირიანი გავიდა სანადიროთ მუხნარისა (მუხრანის) მხარეს. ამ დროს უწინდელმა მტერმა ეშმაკმა ჩაუგდო იმას გულში სურვილი ნინოს მოწაფეთა ამოხოცვისა და როდესაც სამხრის ჟამს ავიდა თხოთის მთაზე და იმისნი მხლებელნი გაიბნენ, მირიანს დაეხშო მზე და დაეცა სიბნელე. შეშინებული და შეძრწუნებული, მოეგო თავის ცნობას, „აჰა ესერა—იტყოდა გულში—ვხადე ღმერთ ღმერთთა ჩემთა და არა ვპოვე ჩემზედა ლხინება... ანუ თუ ჩემთვის არას ქირი ესე? ღმერთო ნინოსო, განმანათლე ღამე ესე და მიჩვენე საყოფელი ჩემი, და ადიდო სახელი შენი, აღმართო ძელი ჯვარისა და თაყვანი ვსცე მას, და აღვაშენო სახლი სალოცველად ჩემდა, და ვიყო მორჩილ ნინოსსა სჯულსა ზედა რომთასა“. შემდეგ ამისა მირიანს ისევ გამოუბრწყინდა მზე და მოეფინა ნათელი. ეს შემთხვევა იყო ქართლის ცხოვრების სიტყვით, რომ მირიანმა ირწმუნა და აღვიარა ნინოს სარწმუნოება.

მირიანმა აცნობა საქმის გარემოება კონსტანტინე იმპერატორს და გამოსთხოვა მღვდელნი. კონსტანტინემ მოაშველია მირიანს იოანე ეპისკოპოზი, ორი მღვდელი და სამი დიაკონი, ჯვარით და მაცხოვარის ხატით. იმათ ხელით ნათელ-იღეს მირიანმა, მთავარმა და მთელმა ქართლის ერმა ნათლის-ღება უარ-ჰყვეს მხოლოდ: მთიულნი კავკასიანნი, ურიათა მცხეთელთა, გარდა ბარბინია ორმოც-და-ათთა სახლთა, და მირიანის სიძემ ფეროზმა თავის ერითურთ. მირიანმა იოანე ეპისკოპოსით გაგზანით გამოსთხოვა კონსტანტინეს ნაწილი ძელის ცხოველისა, ხუროები და მრავალი მღვდელი. დაბრუნდა რა იოანე თანამხლებელი ხუროებით და მღვდლებით იმან დასტოვა ერუშეთ „სამსჭვალნი უფლისანი“ და ხურონი ეკლესიის ასაშენებლათ: იქიდამ მოვიდა მანგლისს, სადაც დასტოვა „ფიფარნი უფლისანი“ და აგრეთვე იწყო ეკლესია. თვით მირიანმა დასდო საფუძველი იმ ადგილს, სადაც იყვნენ „მაყვალნი ნინოსნი“, საეპისკოპოსო ეკლესიისა, რომელიც განახრულა შემდეგ ნინოს სიკვდილისა. იმანვე იმართა თაყვანის-საცემლათ ჯვარნი მცხეთის ეკლესიაში, მცხეთის პირის-პირ ჯვარის მთაზე, თხოთის მთაზე და სოფელს უჯარმას. შემდეგ ამისა მირიანმა განიზრახა მახვილით მოქცევა მთიულთა და ფეროზისა! მაგრამ ნინომ არ მისცა ნება მახვილის მოხმარებისა. იმათ მოსაქცევად გავიდა თვით ნინო, რომელსაც მირიანმა თან ახლა ეპისკოპოზი იოანე და ერთი ერის-თავათგანი, იგინი შესდგნენ წობანს და იმათ მიუწოდეს მთიულთა პირუტყვისა სახეთა კაცთა: ჭართალელთა, ფხოველთა და გუდამაყრელთა, მაგრამ იმათ არ ისურვეს ახალი სჯულის მიღება. მაშინ ერის-თავმა მცირედ მოიხმარა მახვილი და ძალით შემუსრა იმათი კერპები. შემდეგ იგინი გადაივლნენ ჭალეთს და

აქ უქადაგეს ერწო-თიანელებს, რომელთაც ნათელ-იღეს. ფხოველებმა კი დასტოვეს თავისი ქვეყანა და გადაიდნენ თუშეთს. იმათ გარდა სხვანიცა უმრავლესნი მთიულნი არ მოიქცნენ. წმინდა ნინო გაემგზავრა რანს ფეროზის მოსაქცევად და რა მიეახლა კუკეთს, შესდგა ბუდის დაბაში. აქ შემოკრბნენ კახელნი და აღიარეს იმისი სწავლა. აქვე მიიცვალა ნინო და, იმის სურვილისამებრ, დასაფლავდა ბუდეში ანუ ბოდბეში, სადაც შიგ ეკლესიაში აქამომდე დაცულია იმისი გვამი.

დიმ. ბაქრაძე

(გაგრძელება)

თფილისის სამკურნალო

ავათმყოფები მიიღებიან დილის რვა საათიდამ თორმეტ საათამდის.

ორშაბათს გარალევიჩი და ლისიცევი—შინაგან ავათმყოფობისა; კელდიში სიფილისტიკური და ხირურგიული ავათმყოფობისა; ბახუტოვი—ბებიაობის, ქალების და ყმაწვილების ავათმყოფობისა; ბაბაევი ძარღვების სისუსტის და შინაგან ავათმყოფობისა.

სამშაბათს. მინკევიჩი—ხირურგიული ავათმყოფობისა; ლისიცევი—შინაგან ავათმყოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და ხირურგიული ავათმყოფობისა; ბახუტოვი—ბებიაობის, ქალების და ყმაწვილების ავათმყოფობისა; ბაბაევი და დანიელ-ბეგოვი—ძარღვების სისუსტის და შინაგან ავათმყოფობისა.

ოთხშაბათს. ლისიცევი და მირამანოვი შინაგან ავათმყოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და ხირურგიული ავათმყოფობისა; ბახუტოვი—ბებიაობის ქალების და ყმაწვილების ავათმყოფობისა; ბაბაევი—ძარღვების სისუსავათმყოფობისა.

ხუთშაბათს. ლისიცევი—შინაგაავათმყოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და ხირურგიული ავათმყოფობისა; ბახუტოვი—ბებიაობის, ქალების და ყმაწვილების ავათმყოფობისა; ბაბაევი—ძარღვების ავათმყოფობისა.

პარასკევს. მინკევიჩი — ხირურგიული ავათმყოფობისა; ლისიცევი, მირიმანოვი და დანიელ-ბეგოვი—შინაგან ავათმყოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და ხირურგიული ავათმყოფობისა; ბახუტოვი—ბებიაობის, ქალების და ყმაწვილების ავათმყოფობისა; ბაბაევი—ძარღვების სისუსტის ავათმყოფობისა.

შაბათს. ლისიცევი—შინაგან ავათმყოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და ხირურგიული ავათმყოფობისა; ბახუტოვი—ბებიაობის, ქალების და ყმაწვილების ავათმყოფობისა; ბაბაევი—ძარღ. ს სუსტის ავათმყოფობისა.

განცხადებანი

თედელეთის ნავთი

საევაჭრო სახლში „თ. ივანე კონსტანტინეს-ძე ბაგრატიონ-მუხრან ბატონი და კომპ.“ ისყიდება თედელეთის ნავთის წყაროებიდან ახლად მოტანილი ნავთი

მსურველთა შეუძლიანთ ნავთის ფასი იკითხონ საევაჭრო სახლის კანტორაში, რომელიც იმყოფება რუსის ბაზარში (იარმუკაზე), საკუთარს სახლში. (3—1)

ქართველი **სტუდენტი** ეძებს გაკვეთილებს.

ადრესი — შავერდოვის აგენსტვოში. (4—2)

ვეძებთ.

უმორჩილესად ვსთხოვთ პოლიციასაც და კერძო პირებსაც ვისაც კი უნახავთ ალექსი იგივე ალექსანდრე პავლეს-ძე იმერლიშვილი, რომელსაც ერთის წლით ჰქონდა პაშპორტი და რომელიც ეს ოთხი წელიწადია არა ვიცით რა...

ამისი ნიშნები: ოცდა რვა წლისა, მოგრძო პირის სახისა, ქერა წვერ ულვაში და ხუჭუჭ თმიანი, მარცხენა თვალში ცოტათი ეტყობა დიბრი, ზომიერი ცხვირი, შუა-ტანისა. ყმაწვილი ცოლ-შვილიანი. სიმამრის ძმა გარდაეცვალა და მას უანდერძა ასი თუმანი ფული.

თუ ცოცხალი უნახავს ვისმეს ან თუ ვინმემ იცის პოლიციამ ან კერძო პირმა ამ კაცის სიკვდილი უმორჩილესად სთხოვთ ცოლ-შვილი და დედმამა ამ ყმაწვილისას აცნობონ შემდეგის ადრესით. ქ. თელავში ს. ყვარელში მღვდლის სოლომონ იმერლიშვილის გარდასაცემად. (4—2)

დაიბეჭდა, გამოვიდა და ისყიდება თფილისის წიგნის მაღაზიებში

იგავ-არაკნი

კრილოვისაგან და სიბრძნე-სიცრუიდგან გალექსილი თ. რ. ერისთვისა.

დაიბეჭდა და ისყიდება ბრ. ჩარკვიანის ქართული წიგნის მაღაზიაში

მამულის

საერთო მფლობელობაზე

თხზულება

ანტონ ფურცელაძისა

გამოცემული

ზაქარ ჭიჭინაძისაგან.

ფასი თითო წიგნისა ერთი აბაზი

ბრიქუროვის წიგნის მაღაზიაში (ბაღის პირ-და-პირ) და ბ-ნი იოანნისიანთან (ოკრუჟნის სუდის ქვემოთ) ისყიდება წერა-კითხვის საზოგადოების გამოცემა:

წითელი ფარანი, ფასი 15 კ.

ხატაური — — — 10 კ.

მერვე კლასსის გიმნაზიელი

აძლევს გაკვეთილებს

ადრესი „დროების“ რედაქციაში. (6—3)

ინგლისის მაღაზიაში ახლად მიღებულია დიდ ძალი ჩაი პირველი მოკრეფისა 30% უკეთესი, ვიდრე სხვაგან. იქვე **იყიდება:** პარ-ესინა 40 კაპ. დაწყებული; სტაქნები, ბაკლები 10 კაპ—დამ; პადნოსები 5 კ.—დამ, მურაბა და ალბომები ნახევარ ფასად და სხვ. (100—88)

დაიბეჭდა და ისყიდება ბრ. ჩარკვიანის ქართული წიგნის მაღაზიაში

თამარ დედოფალი

შედგენილი

კ. ბ—შვილისაგან

გამოცემა

ზაქ. ჭიჭინაძისაგან

ფასი ერთი აბაზი.

დაიბეჭდა და ისყიდება

ქურდი

ყარამნის შვილის

მოთხრობა,

მეთოთხმეტე ნაწილი.

მსურველთ შეუძლიანთ მოითხოვონ პირველის ნაწილიდამ ვიდრე უკანასკნელ ნაწილამდინ მელიქიშვილის სტამბაში, ბატონ ნიკო პობალაძესთან.

კომისიონერის კონტორა

გ. — [illegible]

პარიჟში

რვა წელიწადია, რაც არსებობს. ყოველ ნაირ დაბარებას მიიღე... წიგნის მიწერა შეიძლება ქარ... ლათ, რუსულათ და სომხურათ.

ადრესი *Paris rue Bergére*, 9. (2—2)

ისყიდება

თფილისის წიგნის მაღაზიებში ახლა... გამოსული რუსულს ენაზე წიგნ...

Грузинскія крестьянскія грамоты, крѣпостные и судебные акты, грамоты и письма грузинскихъ и персидскихъ царственныхъ особъ. (Матеріалы для исторіи древной грузіи).

сост. Д. П. Пурцеладзе.

ქუთაისში ისყიდება ჭილაძეე... მაღაზიაში.

ფასი ერთი მანეთი

ვაძლევ დღიურად და თვეობ... იაფათ მებლიროვან ოთახებ...

სახელად

„ლივადია“

გოლოვინის პროსპექტზედ. (20—8)

ტფილ. ქალაქის გამგეობისაგან

ტფილისის ქალაქის გამგეობა, უმაღლესად დამტკიცებულ... საქალაქო წესდების მე-17 და მე-22 მუხლის ძალით და თანახმად ქალაქის რჩევის გარდაწყვეტილებისა ამა წლის 3 მაისისა, მოიწვევს ბ.ბ. ქალაქის სახლის მეპატრონეთა რომელ... სურთ მომავალის ოთხის წლისათვის 1883—1886 საქალაქო ამორჩევებში მონაწილეობა მიიღონ, შემოიტანონ ქალაქის კასაში უეჭველად მომავალის 1 იკლისის თვემდინ რაც დასაფასებელი ხარჯი აძლევს იმათ მამულებსა.

ამასთანავე ქალაქის გამგეობა წინადვე აუწყებს სახლის-მეპატრონეთა, რომ ვინც კი იმათგან დანიშნულ ვადამდინ სრულად არ შემოიტანს ყველა გადასახდელ ხარჯს, გამორიცხულნი იქნებიან ამორჩეველთა სიიდამ. (3—1)

ტფილისის საადგილ-მამულო ბანკისაგან

მმართველობა ტფილისის საადგილ-მამულო ბანკისა აცხადებს, რომ, რადგანაც 10 ივნისისათვის ამ წლისა, ტორგი არ შესდგა, ბანკის წესდების § 21 მუხლის ძალით დანიშნულია მეორე და უკანასკნელი ტორგი 24 ამა ივნისის თვისათვის დილის 12 საათზე, ბანკის სადგომში, სოლოლაკის ქუჩაზე თ. ბრუზინსკის სახლებში, № 13, შემდეგის მამულებისა:

ყორღანოვის, ვასილ სოლომონის-ძის. ორ-სართულიანი ქვითკირის სახლი, ერთ-სართულიანი ქვითკირის სახლი და ორი ერთ-სართულიანი ფლიგელები, სხვა მასთან შენობებით, საკუჭნოებით და თან მიწით ზომით ათას შვიდას ორმოც-და-თექვსმეტ და ნახევარი (1,756½) ოთხ-კუთხი საჟენით ქ. ტფილისის 1 ნაწილში 1 განყოფილებაში. თავნი ვალი 29,543 მან. 26 კაპ. შემოსატანია 1,443 მან. სულ ოც-და-ათი ათას ცხრაას ოთხმოც-და-ექვსი მან. და ოც-და-ექვსი კაპ. (30,986 მ. 26 კ.)

მელიქოვისა, ეკატერინე ტერ-სტეფანოვის ასული. ერთ-სართულიანი ქვითკირის სახლი, ერთ-სართულიანი ქვითკირის ფლიგელით, მიწა ზომით სამას ექვსი (306) ოთხ-კუთხ. საჟენი ქ. ტფილისში 14 ნაწილში 2 განყოფილებაში, ნოვოტროიცკის პოსელენიაში № 409. თავნი ვალი 2,344 მან. და 36 კაპ. შემოსატანია 169 მან. და 9 კაპ., სულ ორი ათას ხუთას ცამეტი მან. და ორმოც-და-ხუთი კაპ. (2,513 მ. 45 კ.) (3—3)